

Visitaforedrag v/ biskop Ann-Helen Fjeldstad Jusnes, Bodin kirke, 21. november 2021

Innledning

Endelig har vi hatt visitas i Bodin! Denne visitasen har vært planlagt to ganger tidligere, men er blitt stoppet av sykdom og Covid19pandemien. Selv om det har vært en litt forkortet visitas takker vi for gode dager sammen med stab og rådsmedlemmer, og for det gode arbeidet som er gjort i forkant av visitasen med sokneprestens visitasinnberetning, prestens prostivisas og dokumenter i form av diakoniplan og trosopplæringsplan. Under visitasen er vi også gjort kjent med dokumentet Diakoni i Bodø.

Visitasordningen er en gammel ordning som er lovfestet i Biskopens tjenesteordning og et eget Visitasreglement vedtatt av Den norske kirke. Det er et av biskopens viktigste verktøy for å utøve det som kalles tilsyn. I det ligger at biskopen skal se til at menighetens arbeid drives på en rett og god måte og at rådene og de ansatte arbeider etter det som er deres oppgaver. Derfor har biskopen på denne visitasen hatt enkeltsamtaler med alle de ansatte. Det er viktige samtaler hvor både gleder og utfordringer i tjenesten kommer frem, og hvor biskopen får et godt innblikk i hvordan det er å være kirkelig tilsatt. Biskopen takker for åpenhet og ærlighet i disse samtalene.

Forrige visitas i Bodin var i 2009. Den største forandringen i menigheten siden da er at det store Bodin sokn i 2015 ble delt i to sokn, Innstranden og Bodin. Samarbeidet med Innstranden preger menigheten, og vi vil under visitasen som er planlagt der i januar 2022 komme tilbake til hvordan dette kan utvikles.

Med på visitasen har foruten biskop Ann-Helen Jusnes vært rådgiver Omar Aardal fra bispedømmekontoret og domprost Elin Vangen. Fra staben har vi møtt kirketjener Karl Munir Wika, menighetspedagog Sandra Kristina Larsson, diakon Ingrid Løkken, kantor Marit Agnes Nordahl Nergaard, kapellan Simone Schiebold og daglig leder Svein Møllersen. Sokneprest Jan Ivar Vorren har deltatt tross sin sykemelding. Vi har også hatt møter med menighetsrådet hvor Arnt Sørensen som er leder, Anne Grethe Sivertsen, Vidar Berg og Marianne Olaisen møtte. I tillegg har vi hatt møter med Fellesrådets leder Elin Sofie Valøy og fra Fellesrådets administrasjon driftsleder Bjørn Hansen.

I dette visitasforedraget vil vi gå inn på det vi har sett og opplevd, og også forsøke å trekke noen linjer til videre arbeide i menigheten og de muligheter som kan finnes.

Program

Første post på programmet for denne visitasen foregikk allerede for snart ett år siden. Den 14. desember 2020 deltok biskopen på lysmesse i Helligvær skole. En fin opplevelse der vi fikk møte skolebarn fra flere av øyene. Vi hadde også møte med kirkegruppa på Helligvær, og besøkte Helligvær kirke.

Fortsettelsen av programmet har gått sin gang onsdag, torsdag og lørdag denne siste uka (17., 18. og 20. november).

Onsdag og torsdag startet dagen med morgenbønn i Bodin kirke kl. 09.00 ledet av henholdsvis diakon og kapellan og kantor.

Møte med den samlede staben ga et godt innblikk i hvilke arbeidsområder den enkelte har. En stab hvor hver enkelt har solid kompetanse innen sine fag.

Lunsjbønn onsdag er noe som menigheten legger opp til å ha regelmessig en gang i måneden. En fin måte å skape nye tradisjoner og gjøre kirka mer åpen og tilgjengelig for flere.

Onsdag ettermiddag var det møte med stab og menighetsråd. Her ble det samtaler om samspillet mellom rådet og de ansatte. Rådsmedlemmer er aktive som frivillige medarbeidere på flere områder.

Salmekveld med samisk preg onsdag kveld ble en flott opplevelse. Kantor Marit i samarbeid med Elisabeth og Trygve Misvær ledet oss gjennom et rikt utvalg av salmer på flere av de samiske språkene.

Torsdag formiddag var det fokus på kirkebygg og menighetslokaler. Leder av Bodø kirkelige fellesråd Elin Sofie Valøy og driftsleder Bjørn Hansen var med på denne delen av programmet. Det var omvisning både i Bodin kirke og på Kirkely.

Torsdag kveld fikk biskopen være med på fellessamling for alle konfirmantene. Menighetspedagog Sandra Persson hadde regi og ledelse for denne samlingen der flere av den øvrige staben også stilte opp. Konfirmantene fikk anledning til å stille spørsmål. Og alle var med på bønnevandring.

Lørdag formiddag var biskopen med på familiesamling i Bodin kirke.

Som nevnt innledningsvis har dette vært en noe forkortet visitas med et begrenset program. Blant annet har det ikke vært noe møte med kommunen. Det tas derfor sikte på at det legges opp til et slikt møte i forbindelse med visitasen i Innstranden i januar 2022.

Biskopen ønsker også å besøke Bodø seremonirom og ha samtaler rundt gravferdsforvaltningen på et senere tidspunkt.

Kirkebygg

Bodin kirke fra ca. 1240 er Bodøs eldste, og menigheten definerer seg derfor kanskje som byens «moderemenighet».

Vedlikehold og istandsetting er en løpende prosess og gjennom årene er det gjort mange tiltak. Kirka framstår i hovedsak å være i god stand.

De siste årene har det vært jobbet mye med universell utforming av atkomsten til kirka. Det er svært gledelig å se hvordan en i nært samarbeid med Riksantikvaren har lyktes med å gjøre denne gamle fredede kirka mer tilgjengelig for alle. Måten dette er gjort på framstår som forbilledlig.

Landegode kirke ble bygd som bedehus, omgjort til kirke og overtatt av Bodin sokn i 1997. Vi har i løpet av denne visitasen ikke hatt anledning til å besøke denne kirka. Bygget skal etter hva som er opplyst være godt vedlikeholdt og ha tilfredsstillende standard.

Også Helligvær kirke ble opprinnelig bygd som bedehus og seinere vigslet til kapell. Her er det en del utfordringer med tanke på toalettforhold og universell utforming generelt. Det er også utfordrende at befolkningen er avhengig av offentlig skyss fra Sørvær for å komme til kirken når det skal feires gudstjeneste. Biskopen besøkte denne i 2020.

I tillegg til de nevnte kirkebyggene som er i soknets eie, er det også noen forordnede gudstjenester i Givær bedehus og Bliksvær kapell.

Kirkely

Kirkely huser menighetens kontorer og fungerer som menighetshus.

Gjennom tilpasninger er dette tidligere bolighuset tatt i bruk til disse formålene med de klare begrensningene det medfører.

Det er store utfordringer med tanke på universell utforming og tilgjengelighet, spesielt til kontorene som befinner seg i andre etasje. Inneklima, støyisolering og energibruk er heller ikke etter dagens standard.

På tross av dette har vi et klart inntrykk av at huset og eiendommen er fylt av liv. I forbindelse med en avklaring omkring menighetslokaler for framtida er det viktig at en ivaretar dette og ikke mister noe på veien.

Ansatte

Vi har møtt dedikerte ansatte som viser stor glede og interesse for arbeidet de gjør i soknet. Det er ukentlige stabsmøter hvor arbeidet i menigheten drøftes og planlegges. Kontorforholdene for de ansatte er problematiske, særlig i forhold til tilgjengelighet for bevegelsehemmede og i forhold til at de ikke er lydtette. Det er derfor en belastning for de ansatte når de arbeider med sensitive saker og må snakke i telefon eller på teamsmøter, eller når de skal ha samtaler. Men staben gjør det beste ut av det, selv om det er krevende å f.eks. ikke ha noe eget spiserom. Det er et bredt samarbeid de ansatte imellom, vi har forståelsen av at når det er store oppgaver som skal løses trår de ansatte til. Dette er fint, men sårbart, og vi tror det vil være viktig å formalisere mer hva de enkelte ansatte skal samarbeide om, og ha drøftingsmøter jevnlig der menighetsarbeidet knyttet til de ansatte kan sees på både langsiktig og i en klarere plan, slik at helheten i menighetsarbeidet får bedre fokus. Ansvar for slike møter kan gå på rundgang i staben. Daglig leder-stillingen er delt mellom Innstranden og Bodin. Det fører til at den dynamiske daglige ledelsen ikke er mulig å gjennomføre, selv om daglig leder er fullt oppdatert på alle oppgaver. På sikt vil det være viktig å se på muligheter for struktur på denne stillingen, kanskje kan flere oppgaver gjøres i fellesskap i Innstranden og Bodin. Det er viktig at staben har mulighet til å drøfte hva de ønsker av ledelsen, og det er viktig å være klar over hvilke rolle og ansvar de enkelte har. Soknepresten er leder for gudstjenesten og prestetjenesten i soknet, men disse to lederrollene

går mye over i hverandre. Diakonen er leder for det diakonale, men vil også kunne foreslå tiltak som de andre er med på, og slik er det også med menighetspedagog. Kantor og sokneprest samarbeider godt om gudstjenester og kirkelige handlinger. Også de andre tilsatte trekkes inn i deltagelse i gudstjenestene, dette er det nødvendig å ha en bredere planlegging av.

Å ha ansatte som brenner for arbeidet sitt er en gave til menigheten. Hver enkelt ansatt har ansvar for både å bidra til fellesskapet og heve sin stemme. Et slikt åpent stabsmiljø skaper sunne arbeidsforhold.

Råd

Vi har møtt dedikerte menighetsrådsmedlemmer som er opptatt av å legge godt til rette for at menighetslivet kan blomstre i Bodin. Menighetsrådet har vedtatt en strategiplan med ordet ROM i sentrum. Disse bokstavene står for Respekt, Omsorg og Mangfold, og menigheten vil at dette skal prege deres arbeid. Det er viktig at denne strategiplanen tas opp i rådet hver gang det er en ny rådsperiode, og at menighetsrådet også inviterer nytilsatte til å drøfte denne strategiplanen med dem. I en tid med mye skiftninger er det særlig viktig at ansatte og råd samarbeider. Vi vil anbefale at menighetsrådet tar opp til drøfting hvordan de ser på bruken av de forordnende gudstjenester i soknet. Biskopen er tydelig på at det er en god mulighet til å være fleksibel både i forhold til sted og tidspunkt for disse gudstjenestene. Søndag vil fortsatt være den viktigste gudstjenestedagen, det er Kristi oppstandelsesdag og dagen kristne over hele verden samles til gudstjenesten. Søndagen har også fortsatt en særskilt rytme i vår kultur og historie, og det er kirken som holder dette i hevd. Samtidig må vi se på hvordan vi skal gjøre gudstjenestene mer tilgjengelig for folk, og her har menighetsrådet mulighet til å tenke nytt, naturligvis i samarbeid med de ansatte som har ansvar for gudstjenestelivet.

Menighetsrådet er svært viktig i en luthersk kirke, det er rådet som representerer det allmenne prestedømme hvor alle døpte er med. En kirke som bare drives av de ansatte er ingen levende kirke og menighet. Det er positivt at de ansatte innkalles til et menighetsrådsmøte hvert år, og dette kan gjerne utvikles mere. Daglig leder er sekretær for menighetsrådet, og også et godt bindeledd mellom de ansatte og rådet, og mellom Innstranden og Bodin menighet. Det er også gode rutiner på oppdatert informasjon fra Kirkelig Fellesråd og Bodin menighetsråd.

I forbindelse med planlegging av hva som skal skje med menighetshuset Kirkely er det særlig viktig at Fellesrådet og Menighetsrådet samarbeider, og vi vil oppfordre til et fellesmøte der de ulike planer drøftes og realitetsvurderes. Kirkelig Fellesråd har ansvar for lokaler til de ansatte og menighetsrådet har ansvar for menighetshuset. Biskopen ser tydelig at det er behov for et bedre egnet menighetshus til de aktiviteter menigheten har, det er verktøyet vi har til å drive menighetsarbeid, sa leder Arnt Sørensen. Så må det arbeides med realistiske muligheter for dette, og dette bør være forankret i vedtak fra menighetsrådet. Så er det mange gode ideer som kan drøftes og settes inn i denne realistiske sammenhengen. Bodin kirke brukes i dag til mye menighetsarbeid, og dette er både positivt og har en stor risiko. En slik gammel kirke er ikke bygget for det vi i dag gjerne vil bruke kirken til. Dette er også et forhold som kan spilles inn i arbeidet med menighetshus.

Frivillige

Bodin menighet har frivillige som er med i flere oppgaver, men dette er et felt det er viktig å arbeide systematisk og planmessig med fremover. Potensialet for frivillig innsats er stort, det er 7500 medlemmer i Bodin sokn. Neste år er det frivillighetens år, og det er en god anledning til å ta dette opp som et samlet tema for alle menighetene i Bodø, og i samarbeid med organisasjoner i nærmiljøet. Hva er det som gjør en oppgave attraktiv for en frivillig? Hvilken opplæring må til? Hvem skal ha ansvar for dette? Både trosopplæringsplanen og diakoniplanen har frivillighet som tema, og disse planene er et godt utgangspunkt for videre drøfting. Vi tror det er viktig å tenke bredt om frivillighet. Hvilke grupper er det som bruker kirken i Bodin? Det er konfirmanter og konfirmantforeldre, og vi vet at menighetspedagog Sandra bruker disse gruppene i frivilligheten. Kan de oppfordres til å delta etter konfirmanttiden? Er det dåpsforeldre til noen av de mange barna som blir døpt i Bodin som er potensielle frivillige i menigheten? Våger vi å tenke at noen sørgende kan være det? Kanskje nettopp en tjeneste i menigheten kan være en oppgave for en som livet er tungt for? Er det noen nypensjonister med kompetanse og kapasitet som kan brukes til oppgaver i diakonien? Det er bruk for både besøksvenner, barnepassere, språklærere og leksehjelpere. Kanskje kunne noen oppfordres til å ha et ekstra blikk for den store konfirmantgruppa, be for dem eller til og med være støttepersoner på konfirmantsamlinger. Vi vil oppfordre menighetsråd og ansatte til å ha en idedugnad sammen, og så

utmeisle dette i en frivillighetsplan. En slik plan bør inneholde hva menigheten trenger frivillige til, hvem grupper det kan rekrutteres fra og hvordan oppgavene skal administreres. Tenke litt mer konstruktivt over dette med frivillige. Og også utvide begrepet frivillig, den som er med og synger i en gudstjeneste er frivillig, den som baker til kirkekaffen er det, den som er speiderleder eller er med på samling på sykehjemmet er det. Vi trenger å løfte blikket og se.

Det er allerede solide frivillige i menigheten, bygg videre på det!

Trosopplæring og konfirmantundervisning

Trosopplæring og konfirmantundervisning.

Vi har i løpet av visitasen både vært med på konfirmantsamling med bønnevandring i Bodin kirke og familiesamling samme sted. Begge deler er viktige ingredienser i menighetens trosopplæring. Menighetspedagog Sandra har hovedansvaret for arbeidet med trosopplæring og konfirmanter, men flere andre ansatte deltar, bl.a. i ulike grupper. Det er mange konfirmanter, i år nærmere 100, og det er virkelig en gave at vi som kirke får ta imot så mange av 14-15 åringene. Denne høsten har vært særdeles arbeidsom med både avslutningskonfirmasjoner for fjorårets konfirmanter og oppstart av årets konfirmantundervisning. Det er et stort logistikkarbeid å koordinere grupper og undervisning av konfirmanter, og for menighetspedagogen er dette det første konfirmantkull hun administrere her i Bodin. Det fordrer gode samarbeidsrutiner. Konfirmantarbeidet har også hjelp av praktikanter som studerer sosialt arbeid. Det er mye konfirmantarbeid som foregår ute, og det er konfirmanter knyttet opp mot flyktningekvinner og mot sykehjemmet. Jeg tror det er viktig å knytte konfirmantarbeidet til det menigheten ellers holder på med, og her er dette et godt eksempel. Solidaritetsopplegget med konfirmanter og flyktningekvinner ledes av diakon Ingrid og har fått ekstra midler av Kirkerådet. Det blir viktig å følge dette spennende arbeidet videre.

Fasesamlingene for barn legges til felles familiesamlinger. Tanken om å knytte familier og foreldre tettere til trosopplæringsarbeidet er svært viktig, og her gjøres det mye som kan utvikle menighetsarbeidet. Babysang er også viktig sett i lys av dette: Å knytte folk til menigheten. Flere av tiltakene lider under at det er dårlige rutiner for informasjon og bekjentgjørelse. Økonomien tillater ikke at det sendes skriftlig invitasjon og bruken av sosiale media er ikke strukturert.

Dette bør være en sak for både stab og menighetsråd, slik at en får på plass gode informasjonsrutiner.

Diakoni

Diakoniarbeidet i menigheten ledes av diakon Ingrid Løkken. Men diakoni gjennomsyrrer egentlig alt menigheten holder på med. Menigheten har en diakoniplan som er revidert i 2019 og er ellers også med i en satsning i hele Bodø gjennom Diakoni i Bodø. Vi har spesielt lagt merke til at en av konfirmantgruppene som kalles Ung medarbeider er med på besøk på sykehjem, og en annen konfirmantgruppe som kalles Solidaritet arbeider opp mot flyktningekvinner. Dette er gode eksempler på nytenkning både i konfirmantarbeidet og diakonien. Det er god tradisjon for besøk på sykehjem. For å bøte på nedskjæring på diakonmidler er 10 % av Bodins diakon stilling knyttet til Innstranden/Hunstad. Det er mange begravelser i Bodin menighet, og det kan være en god ide å undersøke om det er behov for sorggrupper. Diakonen har god kompetanse på dette og vil være en naturlig ressurs i dette arbeidet. Det er også åpnet for at vigslede diakoner kan ha begravelser, hvis dette skal gjennomføres må det være i avtale mellom de to arbeidsgiverlinjene og diakonen selv.

Diakonene i Bodø har et godt faglig fellesskap. Diakon Ingrid har særlig erfaring fra arbeidet med flyktninger. Nettopp de som faller utenfor i det norske samfunn er en gruppe diakonien mer og mer er opptatt av. Utenforskap er farlig ikke bare for enkeltmennesket, men for hele samfunnet. Det å ha en fagperson som har dette som spesialområde er særs viktig for en menighet. En litt usynlig gruppe er mennesker med funksjonsnedsettelse. Disse finnes blant konfirmantene og i barnearbeidet og i menigheten for øvrig. Gudstjenesteverkstedet «De utrolige» er et godt tiltak for denne gruppen. Også når det gjelder diakoni er det viktig at det er jevnlig samtaler i menighetsrådet om hva menigheten vil satse på. Slik kan diakonen oppleve at det arbeidet hun gjør er forankret i hele menigheten, og slik kan nye arbeidsfelt utkrystallisere seg. Menigheten har to misjonsprosjekt. Normisjons sykehus i Okaldunga i Nepal og sosial innsats på Antsirabe knyttet til Det norske misjonsselskap. Det gis årlig offer til disse prosjektene. Her tror vi menigheten har mer å gå på. Det er en god ide å ha med misjonsprosjektene i forbønnen i alle gudstjenester, invitere folk fra misjonsorganisasjonene på besøk og bruke materiell om dette i konfirmasjonsundervisningen. Her vil rådgiver Brita Bye være en ressurs å

benytte. Hun vil også være en ressurs for å hjelpe menigheten med arbeidet for å være grønn menighet og ta miljøhensyn i alt vi gjør.

Kirkemusikk

Bodin kirke har et meget godt orgel, et Heiko Lorentz orgel fra 2003. Ifølge kantor Marit Agnes Nordahl Nergaard er det et av Norges beste barokkorgler. Det betyr at Bodin kirke er godt tilrettelagt for kirkemusikalsk aktivitet. Det er også en dyktig og allsidig kantor som ser kirkemusikken som en integrert del av menighetens liv. Vi er spesielt gjort oppmerksom på Lessons and Carols, julesanggudstjeneste etter anglikansk tradisjon som avholdes hvert år i et samarbeid med Innstranden, og Olsok arrangementet som er en viktig tradisjon for Bodin menighet.

Kantor Marit spiller til mange begravelser, og hun forteller selv at hun ser på dette som en viktig oppgave. Det er en meget god holdning fra en kantor. Vi må tenke stort om begravelsene, der møter vi mennesker med alt det gode kirken kan gi til mennesker i sorg, det er diakoni og forkynnelse og kultur på en gang. Musikken og salmene i en begravelse kan ofte være sterkere enn ord, og det å være fleksibel i møte med menneskers behov for ulike typer musikk og samtidig være bevisst på hva kirkens tradisjon kan gi gir begravelsene en god kvalitet.

Tidligere har det vært et kantori i menigheten, og det er ønske om å få startet dette opp igjen eller i det minste starte en forsangergruppe. Dette er et satsningsområde fremover som også menighetsrådet bør ta tak i.

Vi har foreslått at det sees på mulighetene for at kantor kan ha noen orgelelver tilknyttet sin stilling. Dette er et meget viktig rekrutteringstiltak for kirkemusikere, og samtidig kan det gi ungdom en særlig god innføring i hva kirken er. Det er også mulig å tenke seg orgelkonfirmanter, at noen konfirmanter får orgeundervisning og spesiell opplæring i liturgi og kan ha oppgaver i menigheten. Dette er også viktig trosopplæringsarbeid.

Det er et godt kirkemusikalsk miljø i Bodø, og kantorene i de ulike menighetene samarbeider godt. Dette gir også tilgang på muligheter for konserter i de ulike kirkene, og Bodin er jo særs godt egnet for dette.

Gudstjenestene er menighetens puls og sentrum, og her er sangen og musikken helt uvurderlig. Helt fra den første kristne tid kom menigheten sammen og sang lovsanger, og hele vår gudstjenesteliturgi er bygget på sang og salmer og

musikk. Et godt arbeid med gudstjenestene, både når det gjelder salmevalg, liturgi og musikk for øvrig er viktig for å kunne formidle evangeliet på best mulig måte. Her er kantor en meget viktig ressurs.

Gudstjenester

Gudstjenestene er som vi nettopp sa menighetens hjerteslag. Det er mange dåpsgudstjenester i Bodin, med fritt kirkevalg er det mange som velger denne vakre kirken til dåp. Pandemien lærte oss å improvisere i forhold til dåp, og vi tror vi skal fortsette med noe av det. Dåpen skal fremdeles først og fremst skje i menighetens gudstjeneste. Samtidig må vi være åpne for at noen ønsker dåp i egne dåpsgudstjenester, ute i friluft eller sågar hjemme. Det kan være mange grunner til at folk har ulike behov når det gjelder dette, og vi som kirke må være rause og fleksible når det gjelder dåp. Vi døper ikke for å holde vårt medlemstall oppe, men for å kunne tilby flest mulig mennesker den gode gave dåpen er. Det må vi ikke legge hindringer for. Så vil naturligvis arbeidstid og andre muligheter spille inn, men som hovedsak må vi være åpne når det gjelder dåp. Og vi må regne dåpsfølge som medlemmer av menigheten og ikke en gruppe som bare er på besøk. Derfor er dåpssamtaler, babysang og dåpsoppfølging så viktig. Med mange dåp kan dåpssamtalene bli krevende, det er viktig å se på ulike muligheter for å gjennomføre slike på en god måte og ikke gå seg fast i gamle rutiner. Kan dåpssamtalen være et samtaleemne i staben?

I koronatiden var det et stort savn at vi ikke kunne feire nattverd. Nå er nattverdbordet åpent igjen, og vi kan samles rundt det. Bispemøtet har anbefalt at vi ikke tar i bruk intinksjon som utdelingsmåte ennå. Det er fortsatt smitte i samfunnet, og vi må ha en så trygg nattverd som mulig. Intinksjon åpnet nattverden for mange. Men det er fortsatt fullt mulig å ha stående nattverd, vi bruker bare enkeltbeger. I Bodin kirke vil det også være enklere i forhold til universell utforming. Mange kirker har også enkeltbeger som er en gave til menigheten og som det derfor knytter seg stor verdi til. Da er det ekstra viktig å bruke dem.

I gudstjenestene og de kirkelige handlingene er kirketjener svært viktig. Kirketjener Karl Munir Vika har arbeidet som kirketjener i mange år og er dedikert til oppgaven. Ofte ser vi ikke hva kirketjeneren gjør, det er skjulte oppgaver. Men de oppgavene er helt nødvendige for at prest og kantor kan få

gjort sin jobb og for at menigheten skal kunne samles. Kirketjener hjelper oss til å oppleve kirken som et hellig rom. Og kirketjener passer på at et kirkerom ikke blir et lager, men at det fremstår nettopp som et hellig rom. Slik opplever vi det i Bodin kirke.

I Bodin menighet er det to prester: sokneprest Jan Ivar Vorren og kapellan Simone Schiebold. Begge har solid teologisk utdanning og lang erfaring som prest. Det er viktig for forkynnelsen og formidlingen av evangeliet inn i vår tid. Sammen med kantor har de ansvaret for gudstjenestene.

Kirken og samfunnet

Bodin kirke utgjør en viktig del av et kulturhistorisk verdifullt område med Nordland kultursenter, Jektefartsmuséet, Bodøgaard kunst & kultur samt Elveparken uteområde. Samtidig er ikke avstanden lang til store kjøpesentre og annet moderne næringsliv.

Dette er ganske beskrivende for Bodin sokn. Det er et sammensatt sokn bestående av en moderne bymenighet med lange historiske tradisjoner samtidig som den også består av flere lokalsamfunn på øyene ute i Væran. Mens boligbygging og folketall i bymenigheten stadig vokser, er det ofte det motsatte som skjer på øyene, selv om situasjonen også kan være ulik fra øy til øy.

Totalt er det innen soknets grenser seks skoler, 24 barnehager, ingen alders- og sykehjem og få øvrige offentlige kontorer/institusjoner. Det har de siste årene vært vekst i boligutbyggingen, noe som gir en stor økning i antallet småbarnsfamilier. Væran har, tross synkende befolkningstall, fremdeles barnefamilier som er fastboende og skole med elever i alle klassetrinn.

Menigheten bruker allerede området rundt kirken i et aktivt friluftsarbeid, og bålpanna utenfor Kirkely er i stadig bruk. Speiderarbeidet har sine mange kanoer og kajaker utenfor Kirkely, og det er stor interesse for å utnytte nærområdet på ulike måter. Kulturinstitusjonene i nærområdet kan være gode samarbeidspartnere både i diakoni, pilegrimsarbeid, kulturformidling og konfirmantarbeid. Nettopp de lange historiske linjene i området og selve Bodin kirke gir Bodin menighet en unik mulighet til å tenke kirke knyttet til både fortid og nåtid. Kanskje skulle dette prege strategiarbeidet mye mer. Biskopen blir gjerne med på en samtale med menighetsråd, ansatte og kulturinstitusjonene på et senere tidspunkt, dette var tenkt inn i programmet før det ble utsatt.

Avslutning

Det har vært fine dager i Bodin menighet. Både denne uken og også visitasdagen på Helligvær i desember 2020. Vi er opptatt av at dere må ha en kontinuerlig samtale i menighetsrådene om hvordan ressursene knyttet til Væran skal fordeles. Øyfolket som bor og lever der trenger kirkelig betjening og ikke minst trenger barna trosopplæring. Det er godt at det er representasjon fra Væran i menighetsrådet.

Den norske kirke er folkekirke. Det betyr at vi må være der folk bor over hele landet med vår organisasjon og vårt oppdrag.

Vi har opplevd en menighet med ansatte og råd som forteller at det er godt å være her. Vi har opplevd en vakker og gammel kirke som er en av bispedømmets største skatter. Vi har opplevd at økonomi kan være en bremsekloss på planer vi så gjerne skulle ha sett gjennomført. Vi har opplevd konfirmanter som blir helt stille og alvorlige når de får dåpspåminnelsen ved døpefonten. Vi har opplevd gode og konstruktive samtaler. Vi har sett bålpanna i bruk og vi har hørt om det meget gode speiderarbeidet som drives ut fra Bodin menighet og KFUK/M. Vi har sett kanoer og kajaker i et slikt antall som ingen andre kirker har i sin nærhet. Vi har opplevd en entusiasme for å bruke tid på dette speiderarbeidet, og en strategi for å nå flere.

Kirken er et annerledes sted. Vi konkurrerer med mange om menneskers oppmerksomhet. Vi lever i et sekularisert og mangfoldig samfunn. Men som kirke har vi et budskap. Et budskap som ikke høres så mange steder i dagens verden: Et budskap om at du er godtatt og elsket og at det er en oppgave for deg. Et budskap om at det er et sted det ikke er utenforskap, hos Gud. Et budskap som kaller oss til et liv for andre, kaller oss til rettferdighet, til å ta vare på skaperverket for kommende generasjoner, et budskap om en tro som bærer gjennom alt. Det er det vi er satt til - Intet mindre.

Gud velsigne Bodin menighet.